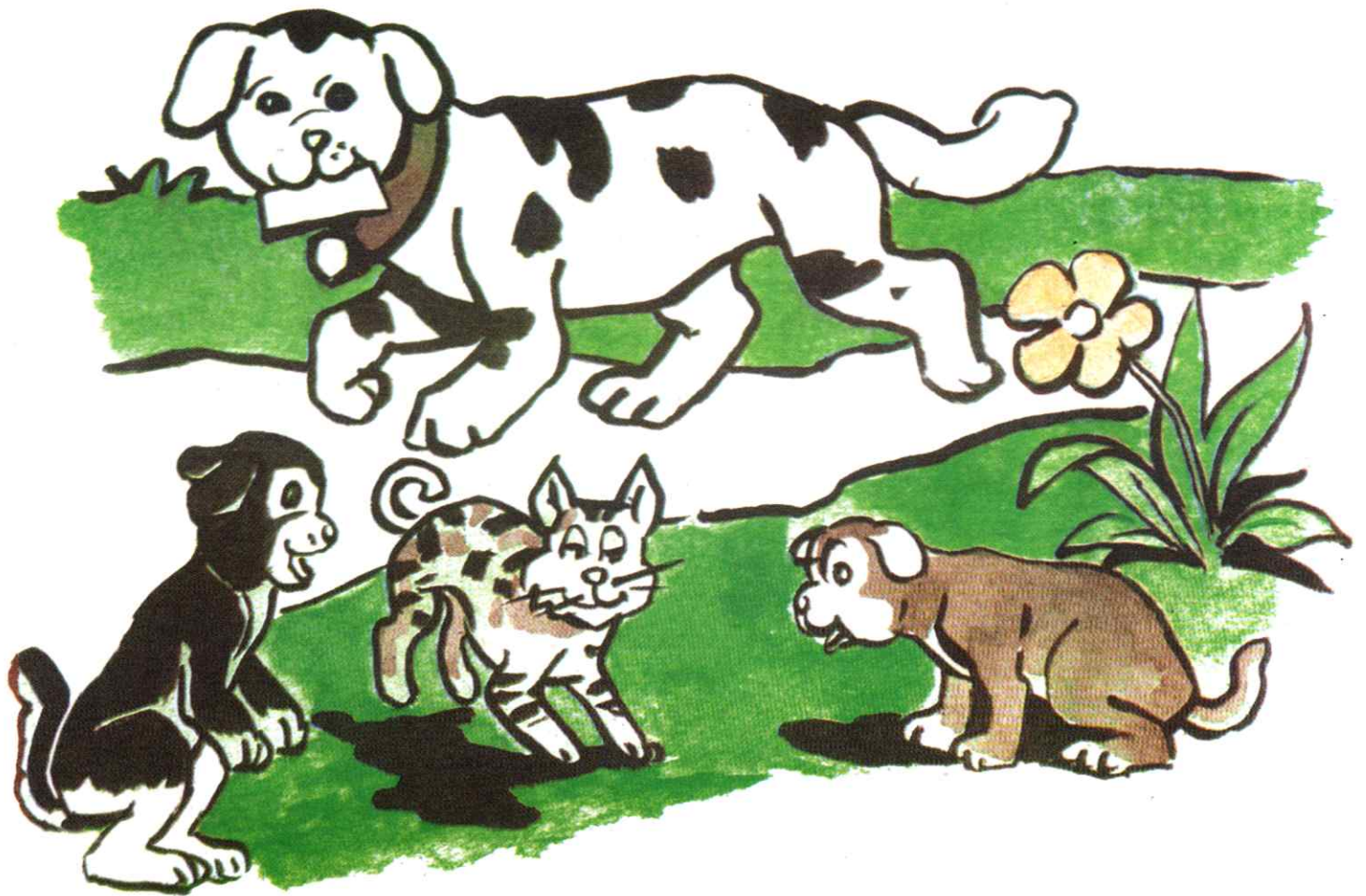

រឿង

ពិពាណ

ស្រីល្អ
ក៏ រីក

អ្នកនិពន្ធ : លោកស្រី តឹក ស៊ីផុន
: លោកស្រី យឹម ចាន់ស្រី
អ្នករៀបរៀង : លោកស្រី ហួត សេយ៉ាន
វិចិត្រករ : លោក ឯម សត្យា

បានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយពីក្រសួងអប់រំ សេចក្តីសម្រេចលេខ ១៣៨ អរ.សសរ.

ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩០ ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅតាមសាលារៀនមត្តេយ្យ

គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន៥.០០០ក្បាល
រោងពុម្ពក្រសួងអប់រំ ឆ្នាំ១៩៩១

អំណោយ អ៊ុយនីសេហ្វ
DON DE L'UNICEF

បោះពុម្ពលើកទី២ដោយ : អង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

ភ្នំពេញ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០

មូលនិធិ : ប្រាក់សន្សំរបស់អ្នកចូលរួមទាំងអស់នៅប្រៃសណីយ៍ជប៉ុនសម្រាប់ជំនួយស្ម័គ្រចិត្តអន្តរជាតិ

ចំនួន : ៥.០០០ក្បាល

លេខ : CYK N10012

រោងពុម្ព : **J S R C** Printing House

ពពាលជាកូនឆ្កែមួយមានរោមវែងៗ ទន់ពណ៌សលាយខ្មៅ
មួយដុំៗ។ នារីស្រឡាញ់ពពាលណាស់ ព្រោះពពាលជាកូនឆ្កែ
ក្លាហាន ចេះជួយបំពេញភារកិច្ចជានិច្ច។

ល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យមួយ នៅពេលដែលនារីកំពុងប្រឡែងជា
មួយពពាលដោយរីករាយ ស្រាប់តែនាងនឹកចង់ហៅសុភីជា
មិត្តឱ្យមកលេងជាមួយ។

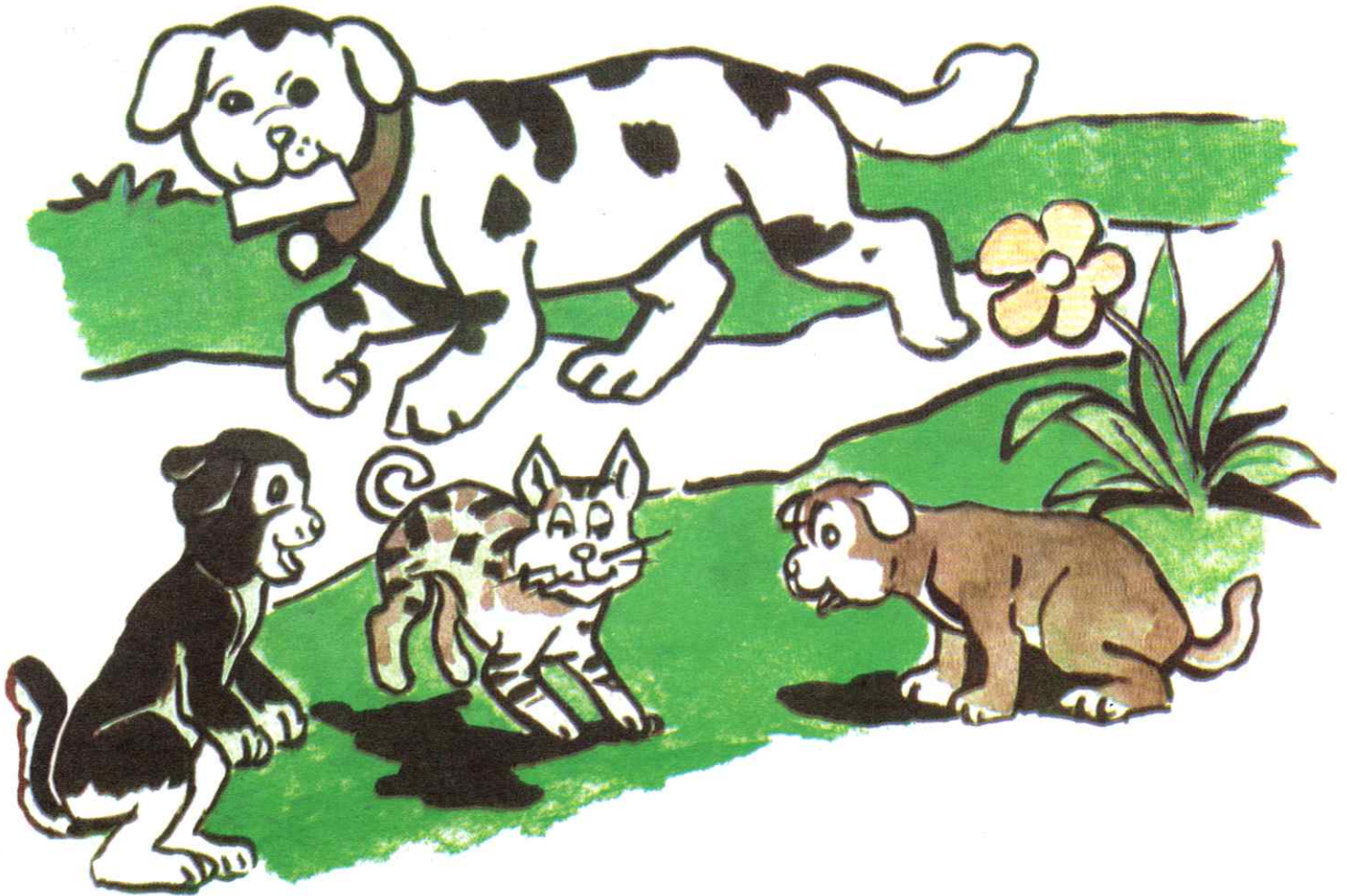
ក្លាមនោះនរិស្តុះទៅសរសេរសំបុត្រ
មួយ។ ចំណែកពពាលអង្គុយសម្លឹងមុខ
ម្ចាស់ធ្វើភ្នែកមីក៏កៗ បក់កន្ទុយរិចៗ រង់ចាំទទួលបញ្ជា។

សរសេរចប់នរីបត់សំបុត្រ ច្រកចូលក្នុងស្រោម ការខ្ទង
ថា៖ “ជូនចំពោះសុភី” រួចនិយាយទៅកាន់ពពាលថា៖
“ពពាលឯងជាមិត្តដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំមែនទេ? នេះនៃសំបុត្រ!
ឯងត្រូវពាំនាំយកទៅឱ្យសុភីជាមិត្តយើងឮទេ?”

រឿង! រឿង! ពពាលបក់កន្ទុយវិច្ចជាសញ្ញាយល់ព្រម។
បន្ទាប់មកពពាលក៏ពាំនាំយកសំបុត្ររត់យ៉ាងលឿនសំដៅទៅ
ផ្ទះសុភី។

ល្ងាចនេះមេឃស្រឡះល្អណាស់។ តាមផ្លូវពពាលឃើញកូនផ្លែ
កូនឆ្មាជាច្រើនកំពុងរត់ប្រដេញគ្នាលេងលើវាលស្មៅយ៉ាងសប្បាយ
ផ្កាក្រហមមួយទងឱនក្បាលគួរសមនឹងពពាល ហើយនិយាយថា៖
“សូស្តីមិត្តពពាល! ចូលរួមចំណែករត់លេងជាមួយយើងសិន
ឬទេ?”

ពពាលនឹកចង់លេងដែរ។ ប៉ុន្តែពពាលនឹកឃើញថាខ្លួនត្រូវនាំ
សំបុត្រទៅឱ្យសុភីសិន។

ពពាលឆ្លើយ៖ “អរគុណណាស់បងផ្កា! ខ្ញុំជាប់រល់
 បន្តិច”។ មកដល់ផ្សារភ្លឺសាច់គោអាំងយ៉ាង
 ឈ្ងុយហើរមកប៉ះច្រមុះ។ ពពាលនឹកចង់
 ហូបសាច់គោអាំងណាស់ វាលឃរ
 ទ្រឹងនឹកក្នុងចិត្តថា៖

“បើខ្ញុំហូបសាច់នេះ ខ្ញុំត្រូវ
 ទម្លាក់សំបុត្រចោល ហើយខ្យល់អាចប្តឹងសំបុត្រហើរទៅបាត់”។
 បងនារីច្បាស់ជាខឹងនឹងខ្ញុំហើយ។ គិតដូចនេះហើយពពាលក៏រត់
 យ៉ាងក្លាហានសំដៅទៅផ្ទះបងសុភី។

មិនយូរប៉ុន្មានពពាលក៏មកដល់ផ្ទះសុភី។ ពពាលហត់
ណាស់។ សុភីឃើញដូចនេះ ក៏ទទួលសំបុត្រយកមកអាន
ហើយឱបពពាលដោយពោលថា៖
“ចាំខ្ញុំយកស៊ុបមកឱ្យញ៉ាំ”

ពោលចប់សុភីក៏យកស៊ុបធ្វើងគោមួយបានធំជារង្វាន់ដល់
ពពាល។ ពពាលសប្បាយចិត្តណាស់ដោយបានបំពេញកិច្ចការ
ឱ្យម្ចាស់បានជោគជ័យ។

ទាំងពីរនាក់ ពពាលនិងសុភី នាំគ្នាដើរយ៉ាងលឿនសំដៅ
មកផ្ទះនារីវិញ ដោយរីករាយក្រែកលែង។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច

This aid project is supported by all participants in Japan's
Postal Saving for International Voluntary Aid.

និងអង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

